

Ma ugyanezt állítják a fiatalok. Nem lett-e Isten abszolút volta, az ő ragyogása ciszternákra fölcserélve, amelyekben elapad az élő víz? A nagyszabású eszközök előbb vagy utóbb ugyanúgy a közösség halálát okozzák, mint a tekintélyi föllépés.

Az új nemzedék éppoly kevésbé egyoldalú, mint elődeik voltak. Nem arról van szó, hogy elutasítja a történelem során épült templomok ragyogó szépségeit. A művészi alkotások mellőzésével puritán és szektás áramlatok törnek felszínre: ezek elembertelenítenek és nyomasztanak, mivel rossz lelkiismeretet váltanak ki. Inkább arról van szó, hogy minden a teremtés egyszerű szépségével legyen összhangban; maga a művészet is Isten ajándéka. Az eszközök egyszerűsége nem okoz színtelenséget vagy lélektelenséget – a konvenció és egyhangúság vált ki csömört.

Egyszerű eszközöket használunk, de nem utasítjuk el azokat a dolgokat, amelyek nélkülözhetetlenek a világméretű érintkezés megvalósításához.

Az új nemzedék azonban ragaszkodik ahhoz, hogy az egyház föltárja a forrást, amelyből mindig új csodálkozás, sohasem szűnő ámulat fakad. Az új nemzedék akkor ismer rá az egyházra, ha az olyan hely lesz, ahol a keresztfények nem csupán fönttartani igyekeznek magukat, hanem haladni próbálnak egyik újjászületésből a másikba. Az egyház akkor válik fölismerhetővé, ha az egész ember számára van mondanivalója, ha teljes, testi-szellemi valójában megragadja. Akkor tudja majd lelkesíteni s arra készíteni őt, hogy egy életen át mindig újabb kockázatokba bocsátkozzék Krisztusért és az evangéliumért.

Krisztus, jelenléted tükát ingyen kínálad, és kifürkészhetetlen az út, amelyen vársz ránk, hogy az Atyához elvezess. Ha életedet mégoly kevésbé értjük is, szívünkben lakó lelked által elérhetjük magát az Istent. Így művelsz velünk csodát; élő kövek gyanánt építesz be testedbe, egyházadba. Krisztus, te szeretet vagy, és nem akarod, hogy mi kívülről ítélő bírák legyünk – hanem azt kívánod, hogy elvegyüljünk minden közösségben. Úgy legyünk az emberiség nagy családjában, mint kovász a tésztában; hogy élesztő legyünk, amely - szikkadtsággal, keménységgel megbírkózva - fölold a nyomasztó teher alól.

(Frère Roger: Források, OMC, Bécs 1984. 45, 112-122)

LELKIGYAKORLATOS-HÁZ BÁCSKÁBAN

Ami szűkebb házunk táját illeti, szépen mennek a dolgok. Ezt nem önelégültségből mondom, mert mehetnének jobban is; a lényeg az, hogy szépen ível felfelé a lelkigyakorlatos-ház élete. Jelenleg két probléma előtt állunk: 1. Megtalálni a módját annak, hogyan tovább, azokkal a fiatalokkal, gyerekekkel, akik nyáron többször megjelentek, és elég komoly hozzáállást tanúsítottak. Ezek a gyerekek már többet igényelnek, mint azok, akik most vannak itt először, vagy eléggé felületesek. Külön kellene velük foglalkozni, csak milyen formában!? 2. A másik probléma a családi víkend. Ebben Nagy Józsi a szakavatott, vele próbáljuk ezt megoldani. Szerinte még nincs

elengő olyan házaspár, akik az ún. mély vikenden részt vettek. Most talált erre megoldást és előreláthatólag jövő ősze ez is beindul.

Ehhez a levélhez csatolom a lelkigyakorlatos-ház lapját...

A ház életéből két eseményt szeretnék kiemelni. Az épülettel kapcsolatban az idén is voltak ó n k é n t e s munkavállalások. Akadt itt ácsmunka, betonozás, árokásás...

Augusztus 28-án egész napos találkozó volt a nyári lelki napok résztvevőivel és azok szüleivel, testvéreivel. Az összejövetelt közös szentmisével kezdtük. Felemelő volt a fiatalok közreműködése mind az igeliturgiában, mind az énekekben. Az ebédre is rányomta bélyegét a találkozás közösségi jellege: az ebéd önálló módon, "tarisznyából" történt, azzal, hogy mindenki megérkezésekor beadta saját élelmét a konyhára, és ebédszünetben közösen fogyasztottuk el.

Ebéd után átvonultunk a templomba, ahol a fiatalok ízelítőt adtak a nyári lelki napok "termékeiből". Voltak itt szavalatok, rövid jelenetek, gitárkísérettel előadott énekszámok.

Ezután szabadtéri műsor következett. A jelenlevők korosztályok szerint csoportokat alakítottak és megkezdődött, a zsüri éber figyelme mellett, a vídám színezetű ügyességi verseny... "A mennyszag kulcsa" elnevezésű találkozó litániával és szentségi áldással ért véget...

A lelkigyakorlatos-házban folyó munkának számos segítőtje van, akik közvetlenül és közvetve hozzájárulnak ahhoz, hogy a lelkigyakorlatozók itt valóban találkozhassanak Istennel, és életüket az Ő akarata szerint alakítsák. Közéjük tartoznak azok az áldozathozó emberek, akik a lelki napok alatt szorgos munkával gondoskodnak a ház élelemmel való ellátásáról, tisztán tartásáról. Azután itt vannak a lelkigyakorlatokat vezető lelkészek és kisegítőik. Ők ilyen módon vesznek részt Istenünk magvető munkájában... Mindez a munka azonban elképzelhetetlen volna azok nélkül a segítőkink nélkül, akik imáikkal, áldozataikkal járulnak hozzá ahhoz, hogy az isteni kegyelem bő termést hozzon az emberszívekben. Az utóbbiak közé tartozik Nóri is. Huszonegy évvel ezelőtt jött a világra mint koraszülött magzat. Születésekor központi idegrendszerének egy részét károsodás érte, és azóta nem tud járni, mozogni, még a beszéd is igen nehezeére esik. Értelmi és érzelmi képességei azonban, mint minden egészséges embernek, neki is megmaradtak és fejlődtek. Napjait olvasással, tanulással, imádkozással tölti, küszködve minden percért. Erőt és vigasztalást a szentségekből merít, amelyekben egyesül Jézusunkkal, akivel minden nap együtt veszi fel a keresztet, testvéreiért felajánlva. Így ő is mondhatja Szent Pállal: "Örömmel szenvedek értetek és testemben kiegyesítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak a javára" (Kol. 1,24). Isten róla sem feledkezett meg. Egy sok kegyelemmel halmozta őt el. Egyik ilyen ajándék a rímfaragás. Egy elektromos írógép segítségével veti papírra verseit...

Bizonyosan nem könnyű minden nap reggel újra és újra felvenni a keresztet... Erről így ír Nóri egyik versében:

A hajnal

*A hajnal kissé megbotolt,
Sántitva lép az égi útra.
Későbbben küld csak harmatot
az álomittas szomjazókra.*

*Mindegyik házba beoson,
az éjt hangtalan tépi széjjel,
s küszöbre rak egy csomagot
a jövő titkos rejtelmével.*

*Van, kinek arcán fénynyomát
tükrözi vissza mosolyképpen,
míg mások Krisztus nyomdokát
élik újra a szenvedésben.*

*Akárhogy is. A virradat
szörnyű ajándék voltaképpen.
Oly lehetőség, mely alatt
jobbá kell válnunk emberségben.*

Mi, erővel, egészséggel megajándékozott emberek sokszor nem tudunk hálát adni az Istennek, mert minden természetesnek, jogosnak vélünk... Nóri verseiben túlrad a Teremtőnek küldött hála, a szívből jövő köszönet minden kegyelemért:

*Érzem, énekelni volna kedvem.
Dal szárnyán repülni önfeledten.
S zengeni lágyan, mint a hárfahúr,
Téged dicsémi lankadatlanul.*

*Csodálni Benned minden földi jót,
a nagy kegyelmet, fel nem foghatót!
Mit Tőled kaptam, mint virág a fényt,
az élet fáján zöldellő reményt.*

*Kibomlott bennem a hálavirág,
s feléd árasztja gyenge illatát.
Ó, el ne hervaszd, hadd legyen tanúd!
Szerény fejdíszed, égi koszorúd.*

Álljunk hát meg mi is egy pillanatra az élet forгатagában. Köszönjük meg Istenünknek a létünket és minden ajándékát, köztük ezt a lelkigya-

korlatos-házat is. Adjunk hálát Nóriért és minden kereszthordozó testvérünkért, akikkel kézenfogva haladunk az Egyházban, a végcélunkhoz vezető vándorúton, a szeretet és a béke útján...

A lelkigyakorlatos-ház vezetője

Utasi Jenő

Totovo Selo

Zlatiborska 4

YU-24426 Tresnjevac

ELMÉLKEDJÜNK – IMÁDKOZZUNK

A Szentatya szándékai

Szeptemberben: Hogy a fiatalok áthatva az evangélium szellemétől, felismerjék és megvalósítsák a szabadság, az emberi haladás és a közös eszméjét.

Októberben: A papi és a szerzetesi életre vállalkozó jelöltekért.

Novemberben: Hogy a fiatal afrikai nemzetek, a fejlett népek segítségével, saját nemzeti értékeik felhasználásával igazi fejlődést érjenek el.

Decemberben: Hogy Szűz Mária és Szent József legyenek a szülők példaképei és oltalmazói.

A TABERNÁKULUM ELŐTT

Egy ember elment a templomba imádkozni. Előresietett. Beült az első padba. Így kezdte imáját: Istenem, hálát adok Neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember. - Elfogadom, formálom magam a Tőled elgondolt ideál szerint. Bálványaim nincsenek! Csak Téged imádlak és szeretlek mindenek fölött. Napjaimat a Te dicséreteddel kezdem és végzem. Engedelmeskedem Neked. Figyelek szavadra akkor is, ha nehezre kívánsz. - Neved megszenteléséért munkálkodom.

Az ünnepeket és vasárnapokat Neked szentelem. Az Egyházat a Te művednek tekintem és nem centizem hibáit, gyarlóságait. Ezekért Téged nem teszlek felelőssé. Az egyházhoz tartozásomat örömmel vállalom, ha kell, nyíltan is. - Fölötteseimet tisztetem. Az öregeket becsülöm. A szegényeket, rászorulókat tehetségemhez mérten segítem. - Tisztelem a magam létét. Értékelem és védem az idegen életet. Nemcsak a testit, a szellemit is. Nem száguldok meg nem engedett sebességgel. Az önzést igyekszem szeretettel ellensúlyozni. Környezetemben nem fukarkodom a dicsérettel és elismeréssel. - Tiszta szemmel és szívvel szemlélem teremtményeidet. Meghagyom mások szabadságát. Senkit sem akarok kisajátítani. Senkit saját képemre és hasonlatosságomra, azaz elgondolásom szerint formálni. - Az egyházi és világi közösségben nemcsak jogaimat hangoztatom. Kötelességeimet se felejtsem. Munkámat – főleg a nehezre és a kellemetlent – igyekszem becsülettel elvégezni és nem másokra tolni. Kritikámmal építek és nem rombolok.

A tulajdont tisztetem. Amit rám bízál, felelősséggel kezelem. Nem vagyok irigy azokra, akik jobban futnak, mint én. A hazugságot és hamis-